

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EU) 2021/558

2025/EØS/7/51

av 31. mars 2021

om endring av forordning (EU) 575/2013 med hensyn til justering av rammen for verdipapirisering for å bidra til den økonomiske gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Covid-19-krisen har påvirket innbyggerne, foretakene, helsesystemene og økonomiene i medlemsstatene i alvorlig grad. I sin melding av 27. mai 2020 med tittelen «Europe's moment: Repair and Prepare for the Next Generation» understreket Kommisjonen at det også i månedene framover vil bli utfordrende å sikre likviditet og tilgang til finansiering. For å bidra til gjenoppbyggingen etter det alvorlige økonomiske sjokket forårsaket av covid-19-pandemien er det derfor avgjørende å gjennomføre målrettede endringer i gjeldende rettsakter på finansområdet.
- 2) Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (institusjoner) vil spille en viktig rolle med hensyn til å bidra til gjenoppbyggingen. Samtidig vil de sannsynligvis bli påvirket av forverringen av den økonomiske situasjonen. Vedkommende myndigheter har midlertidig lempet på kapital- og likviditetskravene og de operasjonelle kravene til institusjonene for å sikre at institusjonene kan fortsette å finansiere realøkonomien selv om omstendighetene har blitt mer utfordrende. Av samme grunn har Europaparlamentet og Rådet allerede vedtatt visse målrettede justeringer av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽⁴⁾ og (EU) 2019/876⁽⁵⁾ som svar på covid-19-krisen.
- 3) Verdipapirisering er en viktig del av velfungerende finansmarkeder ettersom det bidrar til å diversifisere institusjonenes finansieringskilder og frigjøre lovfestet kapital som kan omfordes for å støtte ytterligere utlån. Videre gir verdipapirisering institusjoner og andre markedsdeltakere ytterligere investeringsmuligheter som muliggjør portefølje-diversifisering og letter finansieringsstrømmen til foretak og enkeltpersoner både i medlemsstatene og over landegrensene i hele Unionen.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 116 av 6.4.2021, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 72 av 3.10.2024, s. 45.

(1) EUT C 377 av 9.11.2020, s. 1.

(2) EUT C 10 av 11.1.2021, s. 30.

(3) Europaparlamentets holdning av 25. mars 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 30. mars 2021.

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til uvektet kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og opplysningskrav, og av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1).

- 4) Det er viktig å styrke institusjonenes kapasitet til å tilføre realøkonomien nødvendig finansiering etter covid-19-pandemien og samtidig sikre at det finnes tilstrekkelige tilsynsregler for å opprettholde finansiell stabilitet. Måltrettede endringer i forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til rammen for verdipapirisering vil kunne bidra til å nå disse målene og sikre at denne rammen blir mer i samsvar med og utfyller de ulike tiltakene som treffes på unionsplan og nasjonalt plan for å håndtere covid-19-krisen.
- 5) De siste delene av Basel III-regelverket som ble offentliggjort 7. desember 2017, innebærer, når det gjelder verdipapiriseringseksponeringer, at det innføres et minstekrav til kredittverdighet bare for et begrenset antall ytere av beskyttelse, nemlig enheter som ikke er statlige enheter, offentlige enheter, institusjoner eller andre finansinstitusjoner som står under offentlig tilsyn. Det er derfor nødvendig å endre artikkel 249 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 i tråd med Basel III-regelverket slik at nasjonale offentlige garantiordninger som understøtter institusjonenes strategier for å verdipapirisere misligholdte eksponeringer etter covid-19-pandemien, blir mer effektive.
- 6) Unionens nåværende tilsynsregelverk for verdipapirisering er utformet på grunnlag av de vanligste trekkene ved typiske verdipapiriseringstransaksjoner, det vil si ikke-misligholdte lån. I sin uttalelse om den regulatoriske behandlingen av verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer⁽⁶⁾ («EBAs uttalelse») påpekte Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA) at det nåværende tilsynsregelverket for verdipapirisering i forordning (EU) nr. 575/2013 fører til uforholdsmessige kapitalkrav når det anvendes på verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer ettersom den interne kredittvurderingsmetoden for verdipapirisering (SEC-IRBA) og standardmetoden for verdipapirisering (SEC-SA) ikke tar hensyn til de spesifikke risikofaktorene ved misligholdte eksponeringer. Det bør derfor innføres en særskilt behandling for verdipapirisering av misligholdte eksponeringer på grunnlag av EBAs uttalelse og internasjonalt vedtatte standarder.
- 7) Ettersom det er stor sannsynlighet for at markedet for misligholdte eksponeringer vil bli større og endres ganske mye som følge av covid-19-krisen, bør markedet for verdipapirisering av misligholdte eksponeringer overvåkes nøye, og tilsynsregelverket for verdipapirisering av misligholdte eksponeringer bør i fremtiden revurderes i lys av en potensielt større mengde data.
- 8) I sin rapport om STS-rammen for syntetisk verdipapirisering av 6. mai 2020 anbefalte EBA innføringen av en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktede og standardiserte (STS) balanseførte verdipapiriseringer. Med tanke på at agentrisikoen og modellrisikoen er lavere for en balanseført STS-verdipapirisering enn for en syntetisk verdipapirisering som ikke er en STS-verdipapirisering, bør det innføres en tilstrekkelig risikofølsom kalibrering av kravene til ansvarlig kapital for balanseførte STS-verdipapiriseringer, i likhet med det som er anført i rapporten, som tar hensyn til den nåværende regulatoriske fortrinnsbehandlingen av prioriterte transjer av små og mellomstore bedrifters porteføljer. EBA bør få i oppdrag å overvåke hvordan markedet for balanseførte STS-verdipapiriseringer fungerer. Økt anvendelse av balanseførte STS-verdipapiriseringer som den mer risikofølsomme behandlingen av den prioriterte transjen av slike verdipapiriseringer vil gi, vil frigjøre lovfestet kapital og kan i siste instans bidra til å øke institusjonenes utlånskapasitet på en tilsynsmessig forsvarlig måte.
- 9) Det bør innføres overgangsregler for utestående prioriterte posisjoner i syntetiske verdipapiriseringer som oppfyller kravene til den tilsynsmessige fortrinnsbehandlingen, som gjaldt før ikrafttredelsesdatoen for denne endringsforordningen.
- 10) I forbindelse med den økonomiske gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen er det avgjørende at sluttbrukerne kan sikre sine risikoer effektivt for å opprettholde robuste balanser. I sluttrapporten fra høynivåforumet for kapitalmarkedsunionen ble det anført at en altfor forsiktig standardmetode for motpartskredittrisiko (SA-CCR) kan få negative konsekvenser for tilgangen til og kostnaden ved finansielle sikringer for sluttbrukerne. I denne sammenheng bør Kommisjonen innen 30. juni 2021 gjennomgå kalibreringen av SA-CCR og samtidig ta behørig hensyn til særtrekkene ved den europeiske banksektoren og økonomien, like konkurransevilkår internasjonalt samt utviklingen av internasjonale standarder og i internasjonale fora.
- 11) Syntetisk overskytende margin («synthetic excess spread» – SES) er en ordning i utbredt bruk blant initiativtakere og investorer ved verdipapirisering av visse eiendelsklasser for å redusere henholdsvis kostnaden ved beskyttelse og eksponeringen mot risiko. Det bør fastsettes en særskilt tilsynsmessig behandling av den syntetiske overskytende marginen for å forhindre at den anvendes til regelverksarbitrasje. I denne sammenheng foreligger det regelverksarbitrasje når den initiativtakende institusjonen yter kredittforbedring for verdipapiriseringsposisjoner som

⁽⁶⁾ Uttalelse fra Den europeiske banktilsynsmyndighet til Europakommisjonen om den regulatoriske behandlingen av verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, EBA-OP-2019-13, offentliggjort 23. oktober 2019.

innehas av ytere av beskyttelse, ved etter avtale å avsette visse beløp for å dekke tap i de verdipapiriserte eksponeringene i hele transaksjonens løpetid, og når slike beløp, som belaster den initiativtakende institusjonens resultatregnskap på tilsvarende måte som en ikke-finansiert garanti, ikke blir risikovektet.

- 12) EBA bør få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å sikre harmonisert fastsettelse av eksponeringsverdien for en syntetisk overskytende margin. Disse tekniske reguleringsstandardene bør være på plass før den nye tilsynsmessige behandlingen kommer til anvendelse. For å unngå forstyrrelser i markedet for syntetiske verdipapiriseringer bør institusjonene gis tilstrekkelig tid til å innføre den nye tilsynsmessige behandlingen av syntetisk overskytende margin.
- 13) I sin rapport om hvordan tilsynsregelverket for verdipapiriseringer fungerer bør Kommissjonen også gjennomgå den nye tilsynsmessige behandlingen av syntetisk overskytende margin i lys av utviklingen internasjonalt.
- 14) Ettersom målene for denne forordningen, som er å maksimere institusjonenes kapasitet til å låne ut og absorbere tap knyttet til covid-19-krisen, og samtidig sikre institusjonenes fortsatte motstandsdyktighet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 15) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor endres.
- 16) I lys av behovet for snarest mulig å innføre målrettede tiltak for å bidra til den økonomiske gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen bør denne forordningen tre i kraft allerede den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endringer av forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 242 skal nytt punkt lyde:
 - «20) «syntetisk overskytende margin» en syntetisk overskytende margin som definert i artikkel 2 punkt 29 i forordning (EU) 2017/2402.»
- 2) I artikkel 248 gjøres følgende endringer:
 - a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:
 - «e) Eksponeringsverdien for en syntetisk overskytende margin skal omfatte følgende, alt etter hva som er relevant:
 - i) Alle inntekter fra verdipapiriserte eksponeringer som den initiativtakende institusjonen allerede har innregnet i sitt resultatregnskap i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, og som den initiativtakende institusjonen etter avtale har avsatt som syntetisk overskytende margin for transaksjonen, og som fortsatt er tilgjengelig for å absorbere tap.
 - ii) Enhver syntetisk overskytende margin som den initiativtakende institusjonen etter avtale har avsatt i en tidligere periode, og som fortsatt er tilgjengelig for å absorbere tap.
 - iii) Enhver syntetisk overskytende margin som den initiativtakende institusjonen etter avtale har avsatt for inneværende periode, og som fortsatt er tilgjengelig for å absorbere tap.
 - iv) Enhver syntetisk overskytende margin som den initiativtakende institusjonen etter avtale har avsatt for framtidige perioder.

Ved anvendelse av denne bokstaven skal eventuelle beløp som stilles som sikkerhet eller kredittforbedring i forbindelse med den syntetiske verdipapiriseringen, og som allerede er omfattet av et krav til ansvarlig kapital i samsvar med dette kapitlet, ikke medtas i eksponeringsverdien.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvordan initiativtakende institusjoner skal fastsette eksponeringsverdien nevnt i nr. 1 bokstav e) på grunnlag av de relevante tapene som forventes dekket av den syntetiske overskytende marginen.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 10. oktober 2021.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

3) I artikkel 249 nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen skal godtakbare ytere av ikke-finansiert kredittbeskyttelse oppført i artikkel 201 nr. 1 bokstav g) ha blitt tildelt en kredittvurdering foretatt av en anerkjent ekstern kredittvurderingsinstitusjon i risikoklasse 2 eller høyere på det tidspunktet kredittbeskyttelsen først ble anerkjent, og som nå er risikoklasse 3 eller høyere.»

4) I artikkel 256 skal nytt nummer lyde:

«6. Ved beregningen av innslagspunktene (A) og utslagspunktene (D) for en syntetisk verdipapirisering skal den institusjonen som har tatt initiativ til verdipapiriseringen, behandle eksponeringsverdien for verdipapiriseringsposisjonen som tilsvarende den syntetiske overskytende marginen nevnt i artikkel 248 nr. 1 bokstav e), som en transje, og justere innslagspunktene (A) og utslagspunktene (D) for de andre transjene institusjonen beholder, ved å legge denne eksponeringsverdien til det utestående beløpet for gruppen av underliggende eksponeringer i verdipapiriseringen. Institusjoner som ikke er initiativtakere, skal ikke gjøre denne justeringen.»

5) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 269a

Behandling av verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer

1. I denne artikkelen menes med

a) «verdipapirisering av misligholdte eksponeringer» en verdipapirisering av misligholdte eksponeringer som definert i artikkel 2 punkt 25 i forordning (EU) 2017/2402,

b) «kvalifiserende tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer» en tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer der den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad utgjør minst 50 % av utestående beløp på de underliggende eksponeringene på det tidspunktet de ble overført til spesialforetaket for verdipapirisering.

2. Risikovekten for en posisjon i en verdipapirisering av misligholdte eksponeringer skal beregnes i samsvar med artikkel 254 eller 267. Risikovekten skal ha et gulv på 100 %, med mindre artikkel 263 får anvendelse.

3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen skal institusjoner tildele den prioriterte verdipapiriseringsposisjonen i en kvalifiserende tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer en risikovekt på 100 %, med mindre artikkel 263 får anvendelse.

4. Institusjoner som anvender den interne kredittvurderingsmetoden (IRB-metoden) på eksponeringer i gruppen av underliggende eksponeringer i samsvar med kapittel 3, og som ikke har tillatelse til å benytte egne LGD-estimer og konverteringsfaktorer for slike eksponeringer, skal ikke bruke SEC-IRBA for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp for en posisjon i en verdipapirisering av misligholdte eksponeringer, og skal ikke anvende nr. 5 eller 6.

5. Ved anvendelse av artikkel 268 nr. 1 skal forventede tap som er forbundet med underliggende eksponeringer i en kvalifiserende tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer, medregnes etter fradrag av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad og i relevante tilfeller av eventuelle ytterligere spesifikke kredittrisikojusteringer.

Institusjonene skal utføre beregningen i samsvar med følgende formel,

$$CR_{max} = RWEA_{IRB} \cdot 8 \% + \max \left[EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0 \right] + RWEA_{SA} \cdot 8 \%$$

der

- CR_{max} = høyeste kapitalkrav for en kvalifiserende tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer,
- $RWEA_{IRB}$ = summen av risikovektede eksponeringsbeløp for underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden,
- EL_{IRB} = summen av forventede tap for underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden,
- $NRPPD$ = ikke-refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad,
- EV_{IRB} = summen av eksponeringsverdiene for underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden,
- EV_{Pool} = summen av eksponeringsverdiene for alle underliggende eksponeringer i gruppen,
- $SCRA_{IRB}$ = for initiativtakende institusjoner, de spesifikke kredittrisikjusteringene institusjonen gjør med hensyn til de underliggende eksponeringene som omfattes av IRB-metoden, bare dersom og i den utstrekning disse justeringene overstiger NRPPD; for investerende institusjoner er dette beløpet null,
- $RWEA_{SA}$ = summen av risikovektede eksponeringsbeløp for underliggende eksponeringer som omfattes av standard-metoden.

6. Som unntak fra nr. 3 i denne artikkelen kan institusjoner når den eksponeringsvektede gjennomsnittlige risikovekten beregnet i samsvar med gjennomskjæringsmetoden fastsatt i artikkel 267 er lavere enn 100 %, anvende den laveste risikovekten, med et risikovektgulfv på 50 %.

Ved anvendelse av første ledd skal initiativtakende institusjoner som anvender SEC-IRBA på en posisjon, og som har tillatelse til å anvende egne LGD-estimer og konverteringsfaktorer for alle underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden i samsvar med kapittel 3, trekke den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad, og i relevante tilfeller også eventuelle ytterligere spesifikke kredittrisikjusteringer, fra de forventede tapene og eksponeringsverdiene for de underliggende eksponeringene tilknyttet en prioritert posisjon i en kvalifiserende tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer, i samsvar med følgende formel:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max \left[12,5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB} \right); 0 \right] + RWEA_{SA}}{\max \left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0 \right] + EV_{SA}}$$

der

- RW_{max} = risikovekten, for anvendelse av risikovektgulfvet, som gjelder for en prioritert posisjon i en kvalifiserende tradisjonell verdipapirisering av misligholdte eksponeringer når gjennomskjæringsmetoden benyttes,
- $RWEA_{IRB}$ = summen av risikovektede eksponeringsbeløp for underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden,
- $RWEA_{SA}$ = summen av risikovektede eksponeringsbeløp for underliggende eksponeringer som omfattes av standardmetoden,
- EL_{IRB} = summen av forventede tap for underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden,
- $NRPPD$ = ikke-refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad,
- EV_{IRB} = summen av eksponeringsverdiene for underliggende eksponeringer som omfattes av IRB-metoden,
- EV_{pool} = summen av eksponeringsverdiene for alle underliggende eksponeringer i gruppen,
- EV_{SA} = summen av eksponeringsverdiene for underliggende eksponeringer som omfattes av standardmetoden,
- $SCRA_{IRB}$ = de spesifikke kredittrisikjusteringene som den initiativtakende institusjonen gjør med hensyn til de underliggende eksponeringene som omfattes av IRB-metoden, bare dersom og i den utstrekning disse justeringene overstiger NRPPD.

7. Ved anvendelse av denne artikkelen skal den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad beregnes ved at beløpet nevnt i bokstav b) trekkes fra beløpet nevnt i bokstav a):

- a) Utestående beløp på de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen av misligholdte eksponeringer på det tidspunktet disse eksponeringene ble overført til spesialforetaket for verdipapirisering.
- b) Summen av følgende:
 - i) Den opprinnelige salgsprisen for de transjene eller, dersom det er relevant, de delene av transjene i verdipapiriseringen av misligholdte eksponeringer som er solgt til tredjepartsinvestorer, og
 - ii) utestående beløp på det tidspunktet de underliggende eksponeringene ble overført til spesialforetaket for verdipapirisering, på de transjene eller, dersom det er relevant, på de delene av transjene i verdipapiriseringen som innehas av initiativtakeren.

Ved anvendelse av nr. 5 og 6 skal beregningen av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad i hele transaksjonens løpetid nedjusteres med hensyn til realiserte tap. Enhver reduksjon av utestående beløp på de underliggende eksponeringene som følge av realiserte tap skal medføre en reduksjon av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad, med et risikogulv på null.

Dersom en rabatt er strukturert på en slik måte at den helt eller delvis kan tilbakebetales til initiativtakeren, skal rabatten ikke regnes som en ikke-refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad ved anvendelse av denne artikkelen.»

- 6) Artikkel 270 skal lyde:

«Artikkel 270

Prioriterte posisjoner i balanseførte STS-verdipapiriseringer

1. En initiativtakende institusjon kan beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene for en verdipapiriseringsposisjon i en balanseført STS-verdipapirisering som nevnt i artikkel 26a nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402 i samsvar med artikkel 260, 262 eller 264 i denne forordningen, alt etter hva som er relevant, dersom denne posisjonen oppfyller følgende to vilkår:

- a) Verdipapiriseringen oppfyller kravene fastsatt i artikkel 243 nr. 2.
- b) Posisjonen anses som den prioriterte verdipapiriseringsposisjonen.

2. EBA skal overvåke anvendelsen av nr. 1 særlig med hensyn til

- a) markedsvolum og markedsandel for balanseførte STS-verdipapiriseringer for hvilke den initiativtakende institusjonen anvender nr. 1 på ulike eiendelsklasser,
- b) den observerte tapsfordelingen på den prioriterte transjen og andre transjer av balanseførte STS-verdipapiriseringer dersom den initiativtakende institusjonen anvender nr. 1 på den prioriterte posisjonen den innehar i slike verdipapiriseringer,
- c) effektene av anvendelsen av nr. 1 på institusjonenes gjeldsgrad,
- d) effekten av anvendelsen av balanseførte STS-verdipapiriseringer for hvilke den initiativtakende institusjonen anvender nr. 1 på de respektive initiativtakende institusjonenes utstedelse av kapitalinstrumenter.

3. EBA skal legge fram en rapport om sine resultater for Kommisjonen innen 10. april 2023.

4. Innen 10. oktober 2023 skal Kommisjonen på grunnlag av rapporten nevnt i nr. 3 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne artikkelen, særlig med hensyn til risikoen for overdreven gjeldsoppbygging som følge av bruken av balanseførte STS-verdipapiriseringer som oppfyller kravene for å behandles i samsvar med nr. 1, og initiativtakende institusjoners mulige erstatning av utstedelsen av kapitalinstrumenter gjennom slik bruk. Rapporten skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.»

- 7) I artikkel 430 skal nytt nummer lyde:

«1a. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen skal de opplysningene institusjonene gir når de rapporterer om kravene til ansvarlig kapital med hensyn til verdipapiriseringer, omfatte opplysninger om verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer som behandles i henhold til artikkel 269a, om balanseførte STS-verdipapiriseringer som de er initiativtakere til, samt om fordelingen av underliggende eiendeler for disse balanseførte STS-verdipapiriseringene etter eiendelsklasse.»

- 8) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 494c

Overgangsregler for prioriterte verdipapiriseringsposisjoner

Som unntak fra artikkel 270 kan en initiativtakende institusjon beregne risikovektede eksponeringsbeløp for en prioritert verdipapiriseringsposisjon i samsvar med artikkel 260, 262 eller 264 dersom følgende to vilkår er oppfylt:

- a) Verdipapiriseringen ble utstedt før 9. april 2021.
 - b) Verdipapiriseringen oppfylte 8. april 2021 gjeldende vilkår i artikkel 270.»
- 9) I artikkel 501c skal den innledende teksten lyde:

«EBA skal etter samråd med ESRB og på grunnlag av tilgjengelige data og resultatene fra Kommisjonens høynivågruppe av eksperter for bærekraftig finansiering vurdere om det vil være berettiget å anvende en særskilt tilsynsmessig behandling av eksponeringer i forbindelse med eiendeler, herunder verdipapiriseringer, eller virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål. EBA skal særlig vurdere følgende:»

- 10) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 506a

Innretninger for kollektiv investering med en underliggende portefølje av statsobligasjoner fra euroområdet

I nært samarbeid med ESRB og EBA skal Kommisjonen innen 31. desember 2021 offentliggjøre en rapport der den skal vurdere om det å nødvendig å gjøre endringer i rammereglene for å fremme markedet for og bankenes kjøp av eksponeringer i form av andeler eller aksjer i innretninger for kollektiv investering med en underliggende portefølje som utelukkende består av statsobligasjoner fra medlemsstater som har euro som valuta, der den relative vekten av den enkelte medlemsstatens statsobligasjoner i den samlede porteføljen til innretningen for kollektiv investering er lik den relative vekten av den enkelte medlemsstatens bidrag til ESBs kapital.

Artikkel 506b

Verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer

1. EBA skal overvåke anvendelsen av artikkel 269a og vurdere behandlingen av lovfestet kapital for verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer på bakgrunn av situasjonen på markedet for misligholdte eksponeringer generelt og markedet for verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer spesielt, og legge fram en rapport om sine resultater for Kommisjonen innen 10. oktober 2022.
 2. Innen 10. april 2023 skal Kommisjonen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av artikkel 269a på grunnlag av rapporten nevnt i nr. 1 i denne artikkelen. Kommisjonens rapport skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.»
- 11) I artikkel 519a skal ny bokstav lyde:
- «e) Hvordan kriterier for miljømessig bærekraft kan integreres i rammen for verdipapirisering også når det gjelder eksponeringer mot verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer.»

*Artikkel 2***Ikrafttredelse**

Denne forordningen trer i kraft den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Som unntak fra første ledd i denne artikkelen får artikkel 1 nr. 2 og 4 anvendelse fra 10. april 2022.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel 31. mars 2021.

For Europaparlamentet

D. M. SASSOLI

President

For Rådet

A. P. ZACARIAS

Formann
